

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.197/2016/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Helmeczy László ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Illés Renáta Edina ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 2016. február 29. napján kelt 20.G.15-15-40.214/16. számú ítélete ellen az alperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2016. június 14. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12 700 (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperes a felperesi gazdálkodó szervezet alapítása (1995. október 12. napja) óta tagja az egy cégcsoport tagját képező felperesnek, 1996. május 6. napja és 2008. október 22. napja között önálló cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője is volt.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 2008. október 22. napján jogerőre emelkedett 2.Bf.../2008/13. számú ítéletével az alperest a cégcsoportba tartozó „Z.” Kft. ügyvezetőjeként 2 rb. jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntette, és 1 rb. hitelezési csalás büntette elkövetése miatt 2 év börtönbüntetésre és 800 000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Az alperes erre tekintettel 2012. október 22. napjáig a végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetés hatálya alatt állt, ezért az alperesnek a cégcsoporton belüli gazdálkodó szervezetekben betöltött ügyvezetői tisztsége 2008. október 22. napján a törvény erejénél fogva megszűnt.

Az alperes a jogerős ítélet ellenére nem jelentette be ügyvezetői tisztségének a megszűnését, vezető tisztségviselői jogosultságait változatlanul gyakorolta.

A felperesi cég két tagja kérelmére indult törvényességi felügyeleti eljárásban a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint Cégbíróság a 2008. október 30. napján kelt Cgt.15-08-.../3. számú végzésével törölte az alperes, mint vezető tisztségviselő adatait a cégnyilvántartásból és felügyelőbiztost jelölt ki a felperesi cég élére teljes ügyvezetői jogkörrel.

A felperesi cég a .../2015. (XI.20.) számú taggyűlési határozatával döntött arról, hogy keresetet indít az alperesnek a felperesi társaságból történő kizárása érdekében, mivel az alperesnek a társaságban való maradása nagymértékben veszélyezteti a cég céljainak az elérését.

A kizárásról döntő taggyűlési határozatban és a keresetlevélben is részletesen ismertetett, a kizárásra alapot adó alperesi magatartások az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában összesen hét pontba csoportosítva az alábbiak:

1. Az alperes nem szüntette meg a vele szemben bekövetkezett kizáró okot követően sem az ügyvezetői tisztségét, továbbra is képviselte a társaságot, az ezt követően kirendelt felügyelőbiztosnak nem adott át minden iratot, információt.
 2. A forgóeszköz hitel felvételével vagyoni veszteséget okozott a felperesnek, a felvett összeggel nem számolt el sem a kirendelt felügyelőbiztos, sem a később megválasztott új ügyvezető felé.
 3. A cégbíróságnál több alkalommal - az ítéletben ismertetett három esetben is - kezdeményezett a felperessel szemben törvényességi felügyeleti eljárást, amelyek megszüntetésre kerültek.
 4. A társaság taggyűlésein tagi jogosultságát visszaélészerűen gyakorolja. 2009. és 2012. évek között öt alkalommal kezdeményezte taggyűlés összehívását a megválasztott ügyvezető visszahívása érdekében, egy további, egyéb okból összehívott taggyűlésen kérte újabb napirendi pontként ennek a kérdésnek a felvételét. A kérésére összehívott taggyűléseken többnyire nem jelent meg sem személyesen, sem meghatalmazott útján.
 5. A felperes taggyűlési határozatait - amelyek magánérdeke szempontjából kedvezőtlenek - a bíróság előtt rendre megtámadja. A keresetlevél és a .../2015. (XI.20.) számú taggyűlési határozat három ilyen pert ismertetett.
 6. A felperesi társasággal szemben különböző hatóságok előtt eljárásokat kezdeményez alaptalanul. Evonatközásban az alperes kezdeményezésére 2012. április 24-én a ... Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatósága által lefolytatott vizsgálat eredményét ismertette, amely vizsgálat a felperes részéről mulasztást, egyéb szabálytalanságot nem állapított meg.
 7. A társasággal szemben több alkalommal - magánérdekeit előtérbe helyezve - peres eljárást kezdeményez a különböző jogcímenek fennálló, több millió forint pertárgyérték megjelölése mellett. A kizárásról döntő taggyűlési határozat és kereset ebben a körben összesen négy peres eljárást ismertetett.
- A felperes a 2015. december 1. napján érkezett keresetében kérte az alperes tagsági jogainak az eljárás jogerős befejezéséig történő felfüggesztését is.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a taggyűlés összehívása nem volt szabályszerű, a kizárásra irányuló per megindításáról döntő taggyűlési határozatot a részére nem kézbesítették, és állította azt is, hogy a magatartásával nem veszélyeztette a felperesi cég működését, hiszen ő csupán a törvényben rögzített jogi lehetőségekkel élt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta.

Az alperes ellenkérelmére tekintettel elsődlegesen azt vizsgálta meg, hogy a tag kizárására irányuló per megindításáról döntő taggyűlés összehívása, annak megtartása szabályszerűen történt-e.

A keresetlevél F/3. számú mellékleteként becsatolt, 2015. november 2. napján kelt taggyűlési meghívót a Gt. 144. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményeknek mindenben megfelelőnek találta, és nem osztotta az alperes azon álláspontját, miszerint a taggyűlési meghívónak tartalmaznia kellene a konkrét kizárási okokat is.

Az elsőfokú bíróság, a Gt. 47. § (3) bekezdésének rendelkezését ismertetve kifejtette, hogy a gazdasági társaságnak nem kötelezettsége a tagkizárásra irányuló per megindításáról döntő

taggyűlési határozatnak az érintett tag részére történő megküldése; a társaságnak a határozathozatától számított jogvesztő határidőn belül a bíróságon kell előterjesztenie a keresetet.

A peres felek által nem volt vitatott az, hogy a taggyűlési meghívó a törvényes határidőn belül kézbesítve lett az alperes részére, a taggyűlésen azonban az alperes sem személyesen, sem meghatalmazott útján nem jelent meg.

Ezt követően az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a felperes keresetlevelében megjelölt okok megvalósítják-e a Gt. 47. § (1) bekezdésében rögzített követelményt, azaz megállapítható-e, hogy az alperesnek a felperesi társaságban való maradása nagymértékben veszélyezteti a társaság céljának az elérését.

Az elsőfokú bíróság e körben a Gt. 3. § (1) bekezdésében, valamint a Gt. 9. § (2) bekezdésének utaló szabálya folytán a tagok egymás közötti és a társasággal szembeni magatartására is megfelelően alkalmazandó Ptk. 4. § (1) bekezdésében rögzített, a jóhiszemű és a tisztesség követelményének megfelelő joggyakorlás és a kölcsönös együttműködés kötelezettségének elvéből kiindulva kifejtette, hogy a Gt. 47-48. §-aiban szabályozott tagkizárás jogintézménye a gazdasági társaság érdekeinek a védelmében teszi lehetővé a társasággal együttműködni nem tudó, súlyosan társaságellenes magatartást tanúsító, ezáltal a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztető tag tagsági jogviszonyának a megszüntetését.

Hivatkozott több, közzétett eseti döntésben tükröződő bírósági gyakorlatra, miszerint a tagkizárás alapjául csak olyan tagi magatartás szolgálhat, amely a társaság jövőbeli működésére nézve jelent valós és súlyos veszélyt, ám erre nézve természetesen a múltbéli események alapján vonható le megalapozott következtetés.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes által a taggyűléseken, valamint a felek között folyamatban volt bírósági és hatósági eljárásokban tanúsított, a felperesi keresetben több csoportba összefoglalt magatartások közül az alperes, mint ügyvezető által tanúsított magatartások nem adhatnak alapot az alperes, mint tag kizárására.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban a keresetéhez mellékelt taggyűlési jegyzőkönyvekkel, az alperes által kezdeményezett törvényességi felülvizelési eljárásokat megszüntető cégbíróági határozatokkal, valamint a felperessel szemben indított pereket befejező jogerős ítéletekkel megfelelően bizonyította azt, hogy az alperes a tagsági jogait visszaélészerűen gyakorolja, ez pedig alapot ad az ő kizárására.

A perben becsatolt iratok alapján az elsőfokú bíróság igazoltnak látta azt, hogy a felperesi társaság működése 2008. év októberétől - az alperes ügyvezetői tisztségének megszűnése óta - ellehetetlenült, a törvényes működés érdekében szükséges valamennyi határozat - amelyek egy részét a cégbíróság felhívása alapján kellett volna a Kft.-nek meghoznia - meghozatala az alperes ellenszavazata miatt hiúsult meg.

Azt az elsőfokú bíróság sem vitatta, hogy az alperes a kisebbség jogával élve jogosult a taggyűlés összehívását kezdeményezni, azonban a per adatai szerint az alperes ezzel a jogával rendszeresen, a saját magánérdekeit előtérbe helyezve élt, az általa kezdeményezett taggyűléseken többnyire meg sem jelent. Az elsőfokú bíróság az okiratok által bizonyítottan találta a felperes azon álláspontját is, miszerint az alperes visszaélészerűen gyakorolta a határozati javaslatok elleni szavazati jogosultságát is.

Az elsőfokú bíróság a perbeli adatok alapján azt állapította meg, hogy az alperes tendenciózus joggyakorlása nem felel meg a Gt. 9. § (2) bekezdésének utaló szabálya folytán a tag és a társaság közötti jogviszonyra is megfelelően alkalmazandó Ptk. 4. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek, nem szolgálja a Kft.-nek a társasági szerződésben rögzített közös célja elérését, hanem az alperes a saját egyéni érdekeit szem előtt tartva, visszaélészerűen gyakorolja a jogait.

Az elsőfokú bíróság mindezen bizonyítékokra tekintettel osztotta a felperes azon álláspontját, miszerint az alperes ezen magatartásának a külső gazdasági partnerek és hatóságok irányában a

céget ellehetetlenítő üzenete van, az üzleti partnerek számára egy nem stabil társaság képét tükrözheti.

Az elsőfokú bíróság mindezen indokok alapján helyt adott a felperes keresetének, és az alperest, mint tagot kizárta a felperesi társaságból, egyidejűleg felfüggesztette az alperes tagsági jogainak gyakorlását arra figyelemmel, hogy az alperes a tagsági jogai gyakorlásával a társaság napi működését is akadályozta.

A pervesztes alperest a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a felperes perköltségének a megfizetésére.

Az alperes az ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében az elsőfokú ítéletnek a megváltoztatását, és a felperes keresetének az elutasítását kérte a felperesnek az első- és másodfokú perköltség viselésére kötelezése mellett.

Fellebbezési hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást részben iratellenesen és hiányosan állapította meg, és az így megállapított tényállásból téves jogi következtetéseket vont le.

Iratellenesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon ténymegállapítását, miszerint valamennyi, az alperes kérelmére a felperesi cég ellen indított törvényességi felügyeleti eljárás megszüntetésre került.

Állította, és a fellebbezés kiegészítéséhez fénymásolatban mellékelte, a felperesi ügyvezetőhöz címzett leveleivel kívánta bizonyítani azt, hogy a felperes évek óta módszeresen, jogszabályellenesen korlátozza az alperes iratbetekintési jogát, emiatt jelenleg is folyamatban van hivatalból indult törvényességi felügyeleti eljárás a felperesi céggel szemben.

Vitatta az elsőfokú bíróság által az alperes tagsági joggyakorlásával összefüggésben levont végkövetkeztetés helyességét is.

Tévesnek tartotta azt az állítást, miszerint a felperesi társaság működése 2008. év október végétől ellehetetlenült, hiszen a felperesi cég jelenleg is működik, a felperes a perben nem igazolta azt, hogy a Kft. napi gazdasági tevékenysége veszélyben lenne.

Arra hivatkozott, hogy az alperes abszolút kisebbségben van a társaságban, ezért szavazatával nem tudja megnehezíteni semmilyen érdemi döntés meghozatalát.

Utalt arra, hogy a tagok közötti személyes ellentétek miatt a taggyűlésen két pólus alakult ki, az azonos oldalon álló tagok mindig azonos tartalmú szavakat adnak le.

Megalapozatlannak és bizonyítatlannak tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint az alperes saját magánérdekét előtérbe helyezve kezdeményezte többször is az ügyvezető visszahívása és új ügyvezető megválasztása kérdésében a taggyűlés összehívását, valamint, hogy a határozatok elleni szavazati jogosultságát visszaélészerűen gyakorolta.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az alperes terhére értékelte a taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata iránt indított peres eljárásokat is, holott volt olyan eset, amikor az alperes pernyertes lett, illetve előfordult az is, hogy a taggyűlés a keresettel támadott határozatot a per folyamatban léte alatt saját maga visszavonta, és erre tekintettel szűnt meg a per.

Sérelmezte, hogy az alperes által kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásokat az elsőfokú bíróság kizárólag, mint az alperes tagsági jogával összeegyeztethetetlennek értékelte, és nem vonta a mérlegelési körébe azt a tényt, hogy az alperes a felperes magatartása miatt 4 éve nem tud a társaság irataiba betekinteni, és a társaság ügyeivel kapcsolatban felvilágosítást kérni. A törvényességi felügyeleti eljárásokat emiatt kezdeményezte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a felperessel szemben az alperes bejelentése alapján indított hatósági eljárás iratait is. A 4 évvel ezelőtt lefolytatott hatósági ellenőrzés semmilyen módon nem veszélyeztette a társaság működését, és nem helytálló az a megállapítás sem, miszerint az eljárásban nem lett feltárva semmilyen szabálytalanság, bár igaz, hogy az alperes bejelentésében foglaltakat a hatóság nem találta megállapíthatónak.

Megalapozatlannak és bizonyítatlannak tartotta azt, az elsőfokú bíróság által elfogadott felperesi hivatkozást, miszerint az alperes által kezdeményezett hatósági és bírósági eljárások ténye a gazdasági partnerek irányában negatív képet tükröz a felperesi gazdasági társaságról.

Megismételte azt a hivatkozását, miszerint a felperes által megjelölt, a kizárás alapjául szolgáló okok több évvel a kereset benyújtását megelőzően keletkeztek, a Kft. pedig azóta is működik, ezért álláspontja szerint a perben nem lett bizonyítva az, hogy az alperesnek a társaságban maradása nagymértékben és reálisan veszélyeztetné, vagy ellehetetlenítené a felperes működését, különösen azt követően, hogy az alperes a taggyűlésben egyértelműen kisebbségbe került.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, az alperes perköltségben való marasztalása mellett.

Az alperesnek az ítéletben megállapított tényállás iratellenességére történt hivatkozásával összefüggésben előadta, hogy az alperes iratbetekintési jogának a korlátozására azért került sor, mert az alperes évek óta, kizárólag a magánérdekeit szem előtt tartva, visszaélészerűen gyakorolta ezt a jogát is.

Tévesnek tartotta az alperes arra történt hivatkozását is, miszerint a felperesi cég 2008. októbere óta is működik, azaz napi gazdasági tevékenysége nincs semmilyen veszélyben. E körben utalt arra, hogy a keresetlevélhez csatolt több mint 70 db írásbeli melléklet is azt igazolja, hogy a felperes csak nagy nehézségek árán tudta megőrizni működőképességét.

Az alperesnek, aki korábban a cégcsoporthoz tartozó valamennyi Kft. vezető tisztségviselője volt, tisztában kellett lennie azzal, hogy a cégcsoport bármely tagjának perlése kihat a cégcsoport többi tagjára is. Az alperes számtalan pert indított a cégcsoport tagjaival szemben nem létező tagi kölcsöneinek a megfizetése iránt, illetve a más magánszemélyek által indított perben tanúként is igyekezett igazolni az utóbb megállapítottan nem létező tagi kölcsönöket.

A felperes nem vitatta az alperesnek azt a megjegyzését, miszerint a felperesi társaság tagjai között fennálló személyes ellentétek miatt a taggyűlésen úgymond két pólus alakult ki. Éppen ez a két pólus kialakulása eredményezte azt, hogy a korábbi években is napirendre tűzött kérdés, azaz az alperes kizárása nem kapta meg a szükséges minősített szótöbbséget.

Álláspontja szerint az alperes részéről ártó szándékkal és teljesen alaptalanul kezdeményezett eljárások igazolják azt a felperesi hivatkozást, miszerint az alperes a jogait rendszeresen visszaélészerűen gyakorolja.

A felperes megalapozottnak tartotta az elsőfokú ítélet azon megállapítását is, miszerint az alperes által indított hatósági eljárásnak a külső gazdasági partnerek és hatóságok irányában a társaságot bomlasztó, a céget ellehetetlenítő üzenete van, az üzleti partnerek számára egy nem stabil, nem kiegyensúlyozott társaság képét tükrözi.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az alperes kizárásáról hozott ítélete indokolásában a kizárás okaként megjelölt alperesi magatartásokat példásan számba vette, azokat az alperes által 2008. októbertől kezdve a felperessel szemben kezdeményezett eljárások fajtái szerint csoportosítva, átfogóan értékelte, és mindezen tényekből vont le érdemben helyes, megalapozott jogkövetkeztetést.

Az elsőfokú bíróság ítélete meghozatalánál helytállóan indult ki abból, hogy a tag kizárására irányuló kereset elbírálásakor a bíróságnak a múltbeli események alapján kell következtetnie arra, hogy az alperes társaságban maradása a jövőre nézve valós és súlyos veszélyt jelent-e a felperesi cég gazdasági céljainak az elérésére nézve.

A perbeli adatok a felperes kereseti kérelmének megalapozottságát alátámasztották.

Az alperes 2009. április 15. és 2012. május 14. napja között összesen 6 alkalommal kérte a taggyűlés összehívását, 3 esetben napirendi pontként az ügyvezető visszahívását, egyszer pedig az ügyvezető kártérítésre kötelezését kérte felvenni. Ezen túl egy további esetben az összehívott taggyűlésen új napirendi pontként kérte felvenni az ügyvezető visszahívásának kérdését. Az ő kezdeményezésére összehívott taggyűléseken csupán egy alkalommal jelent meg személyesen,

egyszer pedig meghatalmazott útján. Érdektelensége azt mutatja, hogy a taggyűlés összehívásának kezdeményezése csupán a cég működésének megzavarását célozta.

Ugyanígy nem szolgálta a közös gazdasági cél elérését az sem, hogy hatósági ellenőrzés lefolytatását, illetve - az ítélet indokolásában számba vett és megjelölt - összesen 3 alkalommal törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását kezdeményezte a cégbíróságon a felperessel szemben. Az alperesnek a felperesi célok elérésében való együttműködése hiányát jelentik az alperes által indított, a taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló perek is, amelyek egy kivétellel mind a jelen per alperese által benyújtott kereset elutasításával zárultak.

Az nem vitás, hogy az alperesnek, mint a felperesi társaság tagjának joga van cégtörvényességi felügyeleti eljárás, és a taggyűlési határozatok felülvizsgálata iránti per kezdeményezésére, és joga van arra is, hogy az általa megjelölt kérdés megtárgyalására taggyűlés összehívását kezdeményezze. Az alperes által kezdeményezett eljárások tárgya azonban mind azt mutatja, hogy az alperes a vezető tisztségviselői megbízatása megszűnését követően nem kívánt együttműködni a felperesi cég új, megválasztott ügyvezetőjével, minden lehetséges jogi eszközt igénybe vett, hogy a vezető tisztségviselőt elmozdítsa, a szükséges szavazattöbbséggel meghozott, ám neki nem tetsző, az érdekeinek nem megfelelő határozatokat nem fogadta el, azokat sorra megtámadta. Ennek során nem a jelen jogviszonyokra még alkalmazandó a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 9. § (2) bekezdésének utaló szabálya folytán a tagsági jogok gyakorlása körében is alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 4. § (1) bekezdésében megfogalmazott jóhiszeműség, tisztesség követelményének megfelelő, kölcsönösen együttműködő magatartást tanúsított, amely nem szolgálta a felperesi cégnek a Gt. 3. § (1) bekezdésében megfogalmazott célját, azaz az üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatását. Nem a társaság érdekét szem előtt tartva járt el, hanem kizárólag saját érdekét helyezte előtérbe. Ezt - vagyis, hogy az alperes nem fogadta el azt, hogy a vezető tisztségviselői jogviszonya megszűnését követően az új vezetés a cég törvényes működését helyre kívánta állítani - mutatják az alperes által a felperessel szemben megalapozatlanul indított polgári perek is.

Ezek a perbeli adatok egyértelműen mutatták az alperes tendenciózus, a saját érdekét mindenáron érvényesíteni kívánó magatartását, a felperesi cég ügyeihez való ellenséges hozzáállását, és az elsőfokú bíróság mindezekből megalapozottan vonta le a jövőre nézve is azt a következtetést, hogy az alperesnek a társaságban való maradása nagymértékben és reálisan veszélyezteti a felperesi cég céljainak az elérését.

Ezt a végső következtetést nem gyengíti az, az alperes fellebbezésében hivatkozott körülmény sem, hogy immár kisebbségbe került a cégen belül. Mind a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésének joga, mind a taggyűlési határozat megtámadása iránti perindítás a tagsági jogviszonyhoz kapcsolódó jogosítvány, és a taggyűlés összehívásának kezdeményezését is lehetővé teszi a Gt. 147. § (2) bekezdése, illetve a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. V. törvény (Ptk.) 3:20. § (3) bekezdése a tag számára, függetlenül az általa képviselt szavazati jog mértékétől. Az a tény tehát, hogy az alperes kisebbségbe került a cégen belül, nem akadályozza meg azt, hogy a jövőben is különféle pereket, eljárásokat kezdeményezzen a céggel szemben.

Az alperes megalapozatlanul sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság külön, erre irányuló bizonyítás lefolytatása nélkül elfogadta azt a felperesi hivatkozást, miszerint a felperesi céggel szemben lefolytatott peres és nemperes, illetve hatósági eljárások az üzleti partnerekkel szemben a felperes üzleti jó hírét negatívan befolyásolják. Az ítéletábra is osztotta az elsőfokú bíróságnak ezt a megállapítását, mivel a közfelfogás, az általános megítélés szerint az alperes által a felperessel szemben, túlnyomórészt alaptalanul kezdeményezett eljárások alkalmasak a cég vonatkozásában negatív értékítélet kialakítására. Ennek külön bizonyítására nem volt szükség.

Mindezen indokok alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokai alapján - helybenhagyta a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint, utalva a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére is.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli, és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült, a felperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíjából álló perköltségét, amelynek összegét az ítélet tábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései, és 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján, mérlegeléssel 10 000 Ft + áfa, mindösszesen 12 700 Ft összegben állapította meg.

Debrecen, 2016. június hó 24. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó